

[Helge Adam Møller]

mærker en konsekvens, ikke ved at blive puttet i fængsel, men nogle alternative sanktionsformer.

Tilsvarende for de 12-14-årige, som vi jo i øjeblikket slet ikke kan straffe. Det ønsker vi heller ikke ændret, men vi ønsker nogle sanktionsformer, eksempelvis ved at de et antal weekender kunne lave noget samfundsnyttigt arbejde på den lokale brandstation eller politistation; de kunne f.eks. vaske nogle biler eller gøre noget andet i 4, 6 eller 8 weekender i stedet for at være ude sammen med kammeraterne. Vi tror, at det virkelig kunne være med til at fortælle: I har gjort noget galt, og det får en konsekvens for jer, men vi putter jer selvfølgelig ikke i fængsel. Vi håber, at sådan nogle overvejelser også vil indgå i arbejdet.

**Justitsministeren (Erling Olsen):**

Lad mig meget kort sige, at da vi havde debatten om voldspakken, var hr. Helge Adam Møller inde på, at der kunne ske det, at nogle personer sagde: Haha, vi er under den kriminelle lavalder, der sker os ikke noget. Hr. Helge Adam Møller nævnte også nogle tilfælde, hvor man bare sagde fy til folk 7-8 gange, og at der ellers ikke skete noget. Det har sammen med forskellige andre ting også været inspirerende for det, der står om, at der skal være en konsekvens for indbrudstyre, men det betyder ikke, at de skal ind i et fængsel og lære, hvordan man i øvrigt uddanner sig kriminelt. Det består i, at de skal føle, at her har de altså gjort noget galt, og de må slå ind på en anden vej. Det ligger også i bilag 2, som er udarbejdet af politidirektøren i København: Fat i dem med det samme, snak med forældrene, snak med SSP, og hvem der ellers måtte være, få dem ind på en anden måde at leve på. Det er helt oplagt, at det er vi meget enige om.

(Kort bemærkning).

**Holger Graversen (S):**

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik nogen beviser for, at det hjælper med højere straffe, men jeg vil godt her fra talerstolen rose hr. Svend Aage Jensbys egen politikreds. Her har man gode erfaringer med, at det netop nytter at gribe hurtigt ind over for de helt unge, ja, også børn, når man begår tyverier, og det er fint.

Så vil jeg godt spørge om noget med hensyn til nedsatte strafferammer. Jeg kan ikke huske,

hvornår man har nedsat strafferammen i Danmark og på hvilke områder, men jeg kan henviser til, at kriminaliteten i Danmark ligger meget lavt i sammenligning med de fleste andre landes. Hvis man skulle bruge en argumentation om, at det måske skyldes, at man lempede straffen på visse områder på et tidspunkt – jeg kan ikke huske hvornår – kunne jeg jo sige, hvis jeg måske skulle være lidt grov, at grunden kunne også være, at vi har haft en borgerlig regering i 10 år, for det er i den periode, at kriminaliteten er steget voldsomt. Jeg vil gøre opmærksom på, at i 1986 var antallet af indbrud større end i dag. Der var faktisk 1.000 færre indbrud i 1992 end i 1986, så jeg synes altså ikke, at argumentationen holder.

Og så vil jeg sige, at der da heldigvis er sket en udvikling inden for retsområdet, også med hensyn til straffe. Går vi længere tilbage, var straffen en ren og skær hævn, samfundets hævn. I dag har man heldigvis fået øjnene op for, at det er bedre at forebygge og på anden måde forhindre, at der sker kriminalitet, og jeg synes også, at det på mange områder er lykkedes. Det er bedre at forebygge, det er mere progressivt.

(Kort bemærkning).

**Svend Aage Jensby (V):**

Jeg kan love, at det skal blive den sidste, og at den bliver kort.

Jeg vil sige til hr. Holger Graversen, at man sænkede strafferammerne i to tempi, nemlig i 1973 og i 1982. Sidste gang var altså lige før den borgerlige regering kom til, i hr. Ole Espersens tid som justitsminister. Sænkningerne kom i to tempi, og de var et kæmpesignal til vores domstole. Man sagde ved begge lejligheder, at man skulle give nogle flere betingede domme og nogle lavere straffe. Man sænkede strafammerne, og sådanne meldinger gør naturligvis – og det skal de også – indtryk på domstolene.

Det har altså betydet, at mens kriminaliteten er steget eksplosivt, er sanktionerne faldet eksplosivt, og de borgerlige regeringer, vi har haft siden 1982, har ikke haft politisk flertal for stramminger. Det er altså historien, og jeg skylder beviset for, at det præventive arbejde hjælper, for hvordan skulle jeg kunne skaffe det? Det er teknisk umuligt.